

ANNA AHMATOVA

(A közönség helyet foglal, ez alatt a függönyre vetítve:)

SEMMI NEM ÚGY...

Konczek József

NAGYEZSDA PIZSAMÁJA

– retro farce, hat képben –

NAGYEZSDA PIZSAMÁJA

I.

ELŐJELENET

Dans macabre, kígyózó sor, a szereplők egymás vállát fogva, Nagyezsda vezeti őket. Nagyezsda lehet orosz nemzeti viseletben. A szereplők, ki-ki figurája szerint. Nagyezsda sorban kiszólítja és bemutatja őket, azok meghajolnak, s visszalépnek. Közben Csajkovszkij keringője szól.

NAGYEZSDA

Én vagyok Nagyezsda, a szerző rólam írta ezt a játékot.

(Szerző kilép, meghajol, vissza.)

Tulajdonképpen nem rólam van szó, hiszen semmi sem úgy van, ahogyan van, minden másként van, és minden egyszerre van.

A darab főhőse Anna Ahmatova,

(Ahmatova – ifjú, szép – előlép, meghajol, vissza)

Marína Cvetájeva, mindketten költők az 1900-as évekből, jó barátnők.

(Cvetájeva előlép, meghajol, vissza) (mosolyog)

Gumiljov, Anna férje, cári tiszt, agyonverték a Lubjankán.

(Gumiljov előlép, meghajol, vissza)

Modigliani, a híres festőművész, abban az időben nyomorgó, kezdő művész, soha nincs pénze.

(Modigliani kilép, meghajol, vissza)

Az Ügyész, akit bírónak is mondanak, zord alak.

(Ügyész kilép, meghajol, vissza)

A női munkásszálló három lánya, néma szereplők, pantomím.

(Lányok kilépnek, meghajolnak, vissza)

Bugyonnij buggyos nadrágban kivont karddal.

(be, el)

Nem-Írovics Gázgyárijevics Lakótelepejevics Gyimesi.

(Gyimesi kilép, meghajol, vissza)

Egy tiszt, aki hol ilyen, hol olyan rangot visel.

(Tiszt kilép, meghajol, vissza)

Végül az összekötő szövegek beolvasója, a szerző.

(Beolvasó kilép, meghajol, vissza)

Konczek időnként saját, mai alakjában, de minden máshogyan van, és minden máshogyan van, és minden egyszerre van.

BEOLVASÓ

Családi hagyatékából – Nyikolaj Petrovics Szuhodubov egykori földbirtokos, 1934-ben a Vörös Október Gépgyár sztahanovista hegesztőmunkásának iratai közt találták. A kézirat árverezés útján került Magyarországra a fordító birtokába. Irodalomtörténészek hamisításnak mondják.

Ez a tisztázatlan dolog gyaníthatóan egy Anna Ahmatova vers úgynevezett *retro-farce*, vagyis múltat megidéző féktelen játéka.

Az ügyet – a mellékletekkel együtt – Konc József, a Magyar Tudományos Akadémiának távollról sem tagja – hanem tulajdonképpen egy sokadrangú scriptor – az ellene lefolytatott bírósági tárgyalás során bocsátotta a Tisztelt Főügyészség rendelkezésére.

1. számú melléklet

NAGYEZSDA (*felolvassa*)

KÍGYÓFŰ TEA

A pénz - a summa - eltűnt! Ó, vén hegesztőmunkás!
 Aljas ezüst. A szó eredményt hirdet.
 Se szén, se pénz, sem egy bizonyos pártnap,
 a titkár, a dízsorfall sem segített.

Ittam teát. Ott ültem pizsamában.
 A folyton égő vaskályhában elhaltak a lángok.
 Nem gondoltam szerelemre, kihúztintott srácra,
 s most itt állok előtted, jó atyám, a lányod.

Ó, régi költők! Az est, a szó – szelíden.
 Később a titkár kígyófű gyógyteával.
 S mint valami báli legyező, szétterült ívben,
 hogy ezt az egészet leokádjam.

BEOLVASÓ *(ülve)*

2. sz. melléklet

Vádlott, csatolja a Szuhodubov féle kézirat orosz eredeti példányát.

NAGYEZSDA *(felolvassa) (függönyre olvashatóan kivetítve)*

П И Ж М А

Сумма сошда! О,спайчикъ старий!
По сербру слова подлия дана.
Ни уголь, ни чай, ни там, тот, этот партпень
Ни секретарь, ни рота, ни помогла.
Чай я выпила. Сидела там в пижаме.
И в сплошном котле всея пламя угасли.
И я не бредила пижоном
И я тебе, отец, Надежду принесла.
И ни поэты там, ни поцелуй, не вечерь,
И нет пиятизм, лишь стаканчик чаю: пижма,
Чтоб' отьрыгать, как отвращенье веерь
Весь этот, о спайщикъ старый,
- и вот рассказала

Надежда

(A hamisítás alapjául szolgáló Ahmatova-vers kivetítve, jól olvashatóan látszik)

ŐRÜLT VAGYOK, TE KÜLÖNÖS FIÚKA

Őrült vagyok, te különös fiúka,
Három óra volt, szerdai nap
Egy zöngicsélő dongócska megszúrta
A gyűrűsujjamat.

Gyorsan rácsaptam, ő belepusztult,
Véletlen, de ebbe halt bele,
Ám az a kis fullánk hegyesebb volt.
Mint egy orsó tű-hegye.

S miért neked panaszkodom erről?
Villantod mosolyra ajkadat?
Idenézz hát, nem látod e gyűrűt,
Ujjamon mily feszessé dagadt?
(1911)

(Konczek József: Ahmatova ifjú arca – műfordítások – Saluton kiadó)

NAGYEZSDA PIZSAMÁJA

II.

ÜGYÉSZ

Vádlott, álljon föl!

(Teremőr, ávós százados, felolvassa a vádiratot)

SZÁZADOS

Konc József vádlott, szül., any., lak... stb. 47., m. nélk.

... vádolom irathamisítással, felbujtó szándékú iromány magánkönyvtári rejtegetésével, alkoholizmussal, illegális rózsatolvajlással, barátnőlködéssel... stb... stb.

... a házkutatás során fellelt ún. Szuhodubov féle kézirat előállítására – a szakértői nyilatkozattal megerősített tényállás szerint – egy ostoba csinálmány, mely törvénybe ütközik. Erre nézve a... §... stb... stb. szerint

ÜGYÉSZ

... a Forradalom előtti orosz helyesírás mímelt utánzatával – az ún. kemény és lágy jel, a jaty és egyéb betűk következetlen használatával ön előállított egy förmedni is sok valamit, amelyet a győztes szocializmus által eredményesen átnevelt Szuhodubov sztahanovista hegesztőmunkás Nagyezsda nevű lánya írásának állított.

Továbbá ön ún. turkálókban szerzett ruházatban jelent meg a T. Bíróság előtt, ezzel köz-szemérem elleni bűncselekményt követett el.

... a per folyamán megvizsgálom az ügy további mellékleteit. Egy: az Anna Ahmatova vers orosz eredetijét magyar kiejtés szerinti átírásban felolvasva, a belőle készített magyar, ún. műfordításnak, és szakértői vélemények elhangzásának a továbbiakban e helyt adok.

(Anna Ahmatova orosz nyelvű költeményének magyar kiejtés, magyar írás szerint való felolvasása)

EZREDES *(ávós ezredes előlép, kéziratot tart a kezében)*

ÜGYÉSZ

Ezredes, olvasson!

EZREDES *(hallgat, topog)*

ÜGYÉSZ

Mi az? Nem tud olvasni?

EZREDES

Jelentem, az Államvédelmi Hatóság mindent tud. Olvasom.

(rosszul hangsúlyozza az orosz szavakat)

ja szúma szósla, ó malcsík sztrannyúj

ÜGYÉSZ

...olvassa újra!

EZREDES

ja szósla sz úma, a malcsík sztárnűj... izé, sztránűj
 v szredú v tri császa
 ukólola paléc bezúmjannűj
 mnye zvennyássája ósza
 ja jíjo nyécsajanná prízsala
 i kázalosz úmerla óna
 no konccek átvrávlénógo zsálá

ÜGYÉSZ

...olvassa újra!

EZREDES

no konyec átrávlennovo zsála
 bül ósztrej véretyena
 o tyíbe li ja záplacsu sztrannóm
 ulűgnyocca lj mnye tvójo líco
 pószmotri na palcé bezúmjannom
 tak kraszivó gladkóje kólco.

ÜGYÉSZ

Köszönöm, ezredes!

EZREDES (*tiszteleg, hátraarc, lép*)**ÜGYÉSZ** (*Konc vádlotthoz*)

Konc vádlott! Álljon föl! Ki engedte meg, hogy leüljön???

VÁDLOTTIgenis. (*feláll*)**ÜGYÉSZ**Nézzük a magyar ún. műfordítást! (*a tábornokhoz*)

Tábornok, maradjon a küszöbön, ezt nem ön olvassa föl.

Konc vádlott, olvasson! Ön tud olvasni?

VÁDLOTT

Tudok.

ÜGYÉSZ

Olvassa! Ezt, ugyebár, maga írta, maga is fordította?

VÁDLOTT

Igen, kérem.

No! (*vádlott olvas*)

ANNA AHMATOVA:
ŐRÜLT VAGYOK, TE KÜLÖNÖS FIÚKA...

Őrült vagyok, te különös fiúka,
Három óra volt, szerdai nap.
Egy zöngicsélő dongócska megszúrta
A gyűrűsujjamat.

Gyorsan rácsaptam, ő belepusztult,
Véletlen, de ebbe halt bele,
Ám az a kis fullánk hegyesebb volt,
Mint egy orsó tű-hegye.

S miért neked panaszkodom erről?
Villantod mosolyra ajkadat?
Idenézz hát, nem látod e gyűrűt,
Ujjamon mily feszessé⁶ dagadt?
(1911)

ÜGYÉSZ *(az iratai közt lapoz; a vádlotthoz)*

Vádlott, leülhet. Ööö... szakértők szerint ennek az Ahmatova versnek van egy korábbi, jobb fordítása, Rab Zsuzsa műfordítása.

VÁDLOTT

Nem, Bíró úr, Rab Zsuzsa ezt a verset nem fordította.

ÜGYÉSZ

Tehát... ön?

VÁDLOTT

Igen.

ÜGYÉSZ

Izé, Ahmatovát annyian fordították. S maga?

VÁDLOTT

Bíró úr, ezt az Ahmatova verset én fordítottam. A legjobb tudomásom szerint én, és elsőként.

ÜGYÉSZ

Nono, ennek még utána nézünk. S mondja, mit akar ez az Ahmatova ezzel a verssel?

VÁDLOTT

Tisztelt bíró úr! Ez a vers egy ifjú orosz leány verse 1911-ből. Megszúrja a gyűrűsujját egy dongó, ő pedig egyből a jegygyűrűre gondol, ezért mondja a fiúnak...

ÜGYÉSZ

Érdekes. Hogy ezek a lányok... S mondja, miért tette át ezt a verset magyarra?

No?

VÁDLOTT

Nos, Bíró úr... író ír, fordító fordít, szerkesztő szerkeszt...

ÜGYÉSZ

Khm... bíróság ítélkezik. Mégis, miért fordította le?

VÁDLOTT

Tisztelettel szólván, Bíró úr, én szerelmes vagyok Anna Ahmatovába...

ÜGYÉSZ

Mi? Az a nő most kábé több mint száz éves...

VÁDLOTT

Akkor is.

ÜGYÉSZ

Hát, tudja... S milyen ez az Ahmatova?

VÁDLOTT

Egy jól nevelt úrilány. A világirodalom egyik legnagyobb költője...

ÜGYÉSZ

Volt... Ma már több, mint 120 éves.

VÁDLOTT

Anna Ahmatova ifjú és szép.

ÜGYÉSZ

Igen?

(papírajai közt lapoz, s felmutatja Ahmatova fényképét)

ÜGYÉSZ

Szereti? Ezt?

És... Ebbe? Ebbe maga talán szerelmes?

(Közben lemezről Pugacsova: Millió rózsaszál)

VÁDLOTT

Úgy is mondhatja.

ÜGYÉSZ *(az Ahmatova fekvő fényképét mutatja... dörmög)*

Hát, igen... de gusztibusz...

TÁBORNOK

Jelentem, Gusztáv főhadnagy elvtárs kinn várakozik. Behívjam?

ÜGYÉSZ

Mííí?

TÁBORNOK

Elnézést, mi Gusztáv elvtársat Gusztinak mondjuk egymás közt. Gondoltam, az Ügyész úr is. S mintha őt említette volna...

ÜGYÉSZ

Tábornok! Maga maradjon a kaptafánál.

TÁBORNOK

Igenis! *(Hóna alól előkap egy kaptafát, fejét üti vele.)*

ÜGYÉSZ *(Vádlotthoz)*

Önt perverz vonzalmakkal is megvádolom.

VÁDLOTT

Igenis.

JEGYZŐ

Jegyzem.

ÜGYÉSZ

Álljon föl, ha magához beszélek! Különben maradjon.

VÁDLOTT

Igenis. *(marad ülve)*

ÜGYÉSZ

És ha még egyszer bíró úrnak szólít, én lecsukatom. Én az ügyész vagyok. FŐ ügyész!

VÁDLOTT

Igenis. Igenis, Főügyész Úr.

ÜGYÉSZ

Nem, magának nem. Elvtárs? Főleg magának nem. De úr se.

VÁDLOTT

Igen... eeee...

ÜGYÉSZ

Ne mekegjen itt nekem, az istenit!

VÁDLOTT

Igen.

ÜGYÉSZ

S mondja, jó nő volt fiatal korában ez az Ahmatova?

VÁDLOTT

Igen... nagyon szép, okos és intelligens asszony.

ÜGYÉSZ

Ja! *(felmutatja Ahmatova képét)*

Erre gondol?

VÁDLOTT

Én mindig rá gondolok.

ÜGYÉSZ

Hát, tudja...

VÁDLOTT *(feláll, elegánsan gesztikulálva)*

Kérem, Anna többször járt Párizsban. A férj, ugye, cári katonatiszt, Gumiljovnak hívták, ő elment vadászni oroszánra Afrikába, Annát meg ott hagyta Párizsban. Anna pedig megismerkedett velem. Ez akkoriban volt, amikor Léda és Ady is Párizsban élt.

ÜGYÉSZ

Miket hord itt össze? Maga 1911-ben?

VÁDLOTT

Bocsánat. Én akkor Modigliani voltam, a festőművész. De akkor még igen szegény. Annával mindig a Luxembourg kertben találkoztam, ott olyan pénzbedobós lenyíló padok voltak, s mindig ő dobta be, az azt hiszem egy franc-t. És volt egy nagy piros esernyőm, az alatt elbújtunk és csókolóztunk...

ÜGYÉSZ

Micsoda? Az esernyő alatt? Gumiljov meg lövi az oroszánokat!!! Mi??

VÁDLOTT

Igen. És amikor visszajött a férje Párizsba, Anna megmutatta neki ezt az *Őrült vagyok, te különös fiúka* verset – mert bár asszony volt, de bakfis korát írta bele, és várta, mit szól Gumiljov – mert Anna ezt a verset nekem írta.

ÜGYÉSZ

És?

VÁDLOTT

Gumiljov megnézte, a többit is, amiket hozzám írt Anna, és azt mondta Annának: „Anna, nem kétséges, te egy nagy költő vagy.”

ÜGYÉSZ

Egy nagy...

VÁDLOTT

Kérem, cári tiszt, francia műveltség, úri modor...

ÜGYÉSZ

No, jó.

VÁDLOTT

Egyszer Anna bedobált szálanként egy csokor vörös rózsát a nyitott ablakomon, mert nem voltam otthon... Ó, Anna!

(Újra a portré, újra Pugacsova lemezről: Millió rózsaszál)

MODI *(Vörös, göndör hajjal – ezt Konczek most húzza a fejére, – hóna alatt nagy esernyő. Sétálgat. Meglátja Annát. Anna elegáns.)*

Anna!

ANNA

Jé, Modi! De jó, hogy találkozunk.

MODI

Én is nagyon boldog vagyok. Anna, képzeld, a nyitott ablakomon bedobált valaki egy nagy csokor vörös rózsát.

ANNA *(nevet)*

MODI

De olyan szépen álltak, mintha betette volna valaki szálanként. De hiszen zárva volt a szoba. Csak nem te voltál, Anna?

ANNA

Én voltam.

MODI

Szeretlek, Anna.

ANNA

Látom, elhoztad az esernyődet. Nem lesz eső.

MODI

Nem is azért. Bújjunk alája, nem láthat meg senki!

(Bebújnak az esernyő alá.)

(kivetítve eredeti „Őrült vagyok, te különös fiúka” - nő olvassa, szépen)

VÁDLOTT

Anna, ebbe a versedbe szerettem bele.

(újra a portré, közben lemezről Pugacsova: „Millió rózsaszál”)

ANNA *(az élő, szép Anna) (KI LENNE JÓ A SZEREPRE?)*

... én is szeretlek. És a versemet miért írtad át? Hiszen a szép fordítás is a te munkád. Aztán csináltad ezt a förtelmes *Nagyezsda pizsamáját*. Miért?

VÁDLOTT

... én úgy, de úgy elkeseredtem egyszer, amikor a Luxembourg kertben voltunk, hogy ez az egész szépséges szerelem elmúlhat egyszer. Megöregszünk... Egy átkos rendszerben.

ANNA

Én nem. Akarsz te is nem megöregedni?

VÁDLOTT

Hogyan? Nem megöregedni? *(nevet)* Hát, persze. Akit szeretünk, az nem öregszi meg. Lehet olyant?

ANNA *(mosolyog)*

Lehet. Hidd el, lehet. No de, a Nagyezsda? Ő szebb volt, mint én?

VÁDLOTT

A Nagyezsda nincs is. Csak kitaláltam elkeseredésemben, hogy megtoroljam az időt, az időt, ami mindent elmúlat, a szépet elmúlasztja.

ANNA

Nem egészen. Annak örülök, hogy a Nagyezsdát csak kitaláltad, de... no, idefigyelj, ott van a pad, tudom, hogy megint nincs pénzed. Majd én bedobom a pad nyílásába a franc-t. Te meg nyisd ki az esernyődet, és bújjunk alája. No, gyere. És az esernyő alatt elolvasom neked a többi verset is, amit neked írtam.

(Elbújnak és az esernyő alatt gyanús mocorgások sejlenek.)

NAGYEZSDA PIZSAMÁJA

III.

(Pantomímjáték lesz, a három lánnyal kánkánt táncolva. Az elején felharsanhat a Tschöll papa lányai mi vagyunk?)

EZREDES *(pantomím közben olvassa)*

Az ún. Szuhodubov ügy csatolt mellékletei:

- egyin stuk partyíjnűj bilét – egy darab párttagsági jegy (könyv)
- partbilét, melyet a Főügyész elvtárs székén találtunk – távozása után – (ez valószínűsíthetően a tisztelt Főügyész elvtárs fenekére volt ragadva az ügy tárgyalása folyamán)

Összefoglaló jelentés a Főügyész elvtársnak:

A Szuhodubov ügy felderítése derék csekistáink munkája nyomán kiderítette, hogy a Nagyezsda nevű grazsdánka – polgártársnő – egy irodalmi pályázatra beadott versével ezüst érmét nyert. (Nagyezsda: „Aljas ezüst”) A költemény Sztálin elvtársat dicsőítette.

A teremben, ahol átvette a díjat, lassan kialudt a kályha és nem volt több szén, a díjjal pénz nem járt, ám a 7954. (kijevszkij okrug) lövészezred közlegényei példás dísz-sorfalat álltak, amikor a Párttitkár elvtárs átnyújtotta Nagyezsda Petrovna-Sujszkaja, Szuhodubov munkás nevelt leánya részére az ezüst díjat.

(Némán folyik a pantomim: a három lány bugyikat tereget, közben Tschöll papa... Bugyonnij lovassági parancsnok csizmában, buggyanó nadrágban, kivont karddal bejön.)

ÜGYÉSZ *(rámered)*

Bugyonnij elvtárs, most a bugyikról van szó.

BUGYONNIJ

Ja? Bocsánat! *(kimegy)*

EZREDES *(olvass)*

A Vlagyimir-Szuzdalj lavra épületéből leválasztott Vlagyimir Zavod – trízsdü nagrazsgyon – által gyártott elektromos működtetésű orosz teafőző készülék – a kihülőben lévő terem ellenére – megbízhatóan forralta a vizet és a zavarka segítségével készült teát poharanként megkapták a jelen lévő kolhozparaszt és traktorszerelő elvtársak – köztük Nagyezsda – az ünnepélyes pártnap – Éljen Sztálin! Éljen Sztálin! – keretében.

Sajnos, azt nem tudtuk kinyomozni, hogy Nagyezsda miért volt pizsamában. A díjat átadó Párttitkár Elvtárs a nyomozást betiltotta. Állítólag lenyúlta a pénzt.

Nagyezsda – a cukor nélkül adott kígyófü teától hányingert kapott, és – sajnálatos módon szemközt csúfította a Párttitkár Elvtársat. A továbbiakban lepedőbe csavarva, a gyár igazgatójának személyi használatú – Ford modell – gépkocsiján elszállították a Vörös Október játszópark mellett lévő Pityerszkaja ulica 36-38. számú, három emeletes lakótömb első emeletének 18. számú lakásába, azaz a fent említett Szuhodubov elvtárs lakására, ahol egyébként Nagyezsda nincsen bejelentve, ugyanis a Pjervomajszkij bányatelepen lakik egy ún. budkában, három barátnőjével, név szerint Irina Szakicsnyik, Kátya Sztrelcsukina és Kszeofányija Úgorszakaja-Lebegyínova gyári munkás polgártársnőkkel.

(A három barátnő, a Moulin Rouge táncosnői, magasra emelt lábbal, egyenként meghajolnak)

EZREDES

A helyszíni szemle során nagy bugyikkal (ún. barhet-bugyikkal) teleaggatott gyári kábel szárító zsinórokat lepleztünk le. Erről jegyzőkönyvet vettünk föl. Nágya Petrovna – gyezsúnaja – állítása szerint ezek az ő bugyogói. Többnyire rózsaszínűek, de volt köztük sárga és kék is.

Nagyezsda Petrovna Sujszkaja pizsamáját nem tudjuk mellékelni, mivel a polgártársnő kijelentette, hogy ezt nevelőapjától a születésnapjára ajándékkul kapta, és különben is csak ez az egy pizsamája van. A cserébe felajánlott kiváló vattapufajka kezeslábast visszautasította csekistáink gyengéd rábeszélése ellenére.

Az összefoglaló jelentést kapják:

Sztálin elvtárs Titkársága,

Molotov Elvtárs,

Kun Béla (jelenleg a Lubjankájában tartózkodik, 19. számú cella),

Visinszkij Elvtárs

és az irattár (5 példány).

Kelt 1935. november 30. Lubjanka

Éljen Sztálin Elvtárs!

csekista üdvözlettel:

Ioszif Ioszifovics CSEK vezénylő tábornagy

(ez alatt is pantomím a szálláson: lányok bugyikkal)

ANNA és MARÍNA

(Megelevenedik a női munkásszállás.

A három lány bugyikat tereget. Pantomím.

Most ott van Ahmatova, lábat áztat és közben egy mosóteknőben ruhákat súrol. Bejön Konczek, és miután Anna a mosónő dalát énekli, Konczek mosogatni kezdi az ingeket pl. A mosónő dala, az Akácos út műdalra írt Konczek szöveg, esetleg.)

MARÍNA *(rövid fekete, hullámos hajú ifjú nő, szép barnás az arca, de most lehajtott fejjel, karjai a térde közt, búsan üldögél.)*

ANNA

De rég láttalak, drága Marína.

MARÍNA *(felnéz, szomorú mosoly)*

ANNA *(versét mondja)*

(a vers vége: ... "milliók lépdelnek így mögöttünk", stb.)

MARÍNA

Tudod, Anna, amikor visszajöttem orosz hazámba, ide, s ott álltam a lerombolt, kirabolt családi házunk előtt, én azt hittem, rögtön meghalok.

ANNA

Tudom. És kiáltozva szaladgáltál és zokogtál.

MARÍNA

Gyűlöltem mindent, a fosztogató vörösöket, a gyilkosokat, apám, anyám gyilkosait, és mindenkit, az egész világot, és amikor odajöttél hozzám, azt ordítottam, hogy te is az ellenségem vagy... *(Anna mellére borul)*

ANNA

És görcsösen markoltad a vállamat és csak zokogtál, Marína, kicsikém...

MARÍNA *(hüppög)*

Anna, én, én, én akkor elvesztettem az eszemet, és mivel te voltál ott, hát neked ordítottam, hogy te is, te is...

ANNA *(öleli)*

Nyugodj meg. Tudom, az ember néha azt az egyetlen sérti vérig, akit a legjobban szeret, mert senkinek nem tud megbocsájtani.

MARÍNA

Anna, tőled bocsánatot kérek, téged soha nem akarlak bántani. De megbocsájtani azoknak, azoknak... nem tudok.

ANNA

Jól van, barátnóm. Jól? Nincs jól. Az, aminek nem tudok én sem megbocsájtani. Sztálin a fiamat a Gulágra számúzta. Miért? Mert egy cári tiszt fia, akinek semmi bűne nem volt, mégis megölték. A fiamat is sokára engedték el. Tudod, hogy nagy tudós lett a fiamból?

MARÍNA *(Anna karjai közt sírdogál, Anna a könnyeket törli Marína arcáról)*

ANNA *(újra a verset mondja)*

... milliók lépdelnek így mögöttünk...

(változik a szín)

ÜGYÉSZ *(befejezi a jelentés olvasását, félrelöki... újra az asztalánál ül)*

No, ez is! *(feláll, járkál, kezeit égnek emeli, méltatlankodik)* Hogy ezek mekkora... mekkora...

EZREDES

Ügyész elvtárs, Nem-Írovics Óbudovics hadosztályparancsnok elvtárs jelentkezett.

ÜGYÉSZ

Kísérje be!

Szóval, Cvetájeva, Cvetájeva! *(közben fel-alá járkál)* Meg ez az Ahmedova – a nyomorult tatár – és... no, szóval most hallok róla először... az emberre meg mindig ragad valami. *(pelyheket szedeget a talárjáról és kecses mozdulattal elfújja őket a tenyeréről).*

EZREDES

Ügyész elvtárs, itt van Nem-Írovics elvtárs.

NEMÍROVICS *(belép)*

Váse prevoszohogyityeljsztvo...

ÜGYÉSZ

Mi??? Azt a forradalom eltörölte, maga analfabéta. Az a cár volt!

NEMÍROVICS

Ja? Izé... glubokó uvazsájemüj továriscs Főügyész elvtárs, parancsom van az ön letartóztatására. Tudja, a Sztálin Titkárság...

ÜGYÉSZ *(nyugodtan)*

Jól tudom... no, igen, így megy ez... no, menjünk. *(két kezét bilincs alá nyújtja)*

NEMÍROVICS

Mert tudja, a Hitler elvtársék jelentették, hogy ön álnéven befurakodott Sztálin elvtárs közelébe, és hát...

(lassan elmennek, de Ügyész visszajön és leül, majd ásítózik)

NAGYEZSDA PIZSAMÁJA

IV.

(Az Ügyész ezt álmodja: valami tüll-függöny, jelezve, hogy ez álom)

ÜGYÉSZ *(ásít, majd feláll, sompolyogva férceket szed a talárjáról, tenyeréről elfújja őket, közben méltatlankodik)*

Ezek a versek, versek. Piha! *(jobbra el, majd be-bekukucskál, ásítzik)*

ANNA *(az élő, fiatal, csinos Ahmatova, mosolyogva belép, közben halkán szól Pugacsova Millió rózsaszál-dala)*

Hát, kedveseim, én most mit szóljak? Azt ugyan nem értem, miért kellett az én szép versemből, amit a különös fiúkának írtam Modiglianinak, a jegygyűrűről – igaz, akkor már asszony voltam, Gumiljov felesége, de mit számít az idő, minden egyszerre van. Ami volt, ami lesz, ami van. Modival úgy éreztem magam, mintha még nem mentem volna férjhez, és a képzelet szárnyán még lány voltam. Ez a vers története.

S ebből miért csinált a Konczek ilyen átírást, ahol a málszik, a fiú helyett szpálszik, vagyis hegesztőmunkás van – igyekezett a szavakat áttükrözni – és egyáltalán ki ez a Nagyezsda?

Jó, a szpálszik nevelt lánya, Nagyezsda. Egyébként a neve azt jelenti, hogy Remény.

No, gyere csak ki, Konczek! Miért írtad?

KONCZEK *(bejön, civil öltözet, ő, saját maga)*

Tisztelt Anna, ön tudja, hogy rajongok a költeményeiért.

ANNA

Miért magázol? Hiszen tegeződünk.

KONCZEK *(meghajol)*

Igaz, kedves Anna, álmatlan éjszakáimon a te nevedet suttogva beszéltem hozzád.

ANNA *(kuncog)*

Amikor én már nem is voltam itt a földön.

KONCZEK

Igen, 1966-ban mentél el.

ANNA

De itt vagyok. Mondom, minden egyszerre van. És ha valaki szeret engem, én megint élek. Nem, mint kísértő szellem, hanem élő nő. És fiatal. Ha szeretsz, élek.

KONCZEK

Szóval, Anna, én keltettelek életre?

ANNA

Hiszen látod. No de miért lett a fiúkából hegesztőmunkás? Miért iszik kígyóteát Nagyezsda? Mit akar tőle a párttitkár? Ki ez a Nagyezsda?

KONCZEK

Én őt kitaláltam. Gépmukás egy gyárban, és verseket szokott írni.

ANNA

És csinos ez a Nagyezsda?

KONCZEK

Ez nem fontos.

ANNA

Csinosabb, mint én?

KONCZEK

Csinos, csinos, de más.

ANNA

No, jó. Tehát?

KONCZEK

Ez egy végtelenül elkeseredett vers.

ANNA

No, a kígyótea keserű. Ezt itatja a párttitkár Nagyezsdával, ugye?

KONCZEK

Akkoriban én annyira mélyen megutáltam mindent, a párttitkárokat, az egész életet, háborúk, megint a háborúk, gyűlöletes...

ANNA

Mint most. A háborúk.

KONCZEK

Minden egyszerre van. Tudom, egyszerre.

ANNA

A szerelmi csalódás?

KONCZEK

Az is.

ANNA

No, igen, szerelmi csalódás is van mindig. Folytasd.

KONCZEK

Gyötrő kínomban írtam át ezt a szép Ahmatova-verset. Már megbántam.

ANNA

Haragjában az ember azt bántja meg, akit a legközelebb érez. Akit szeret.

Marína is így.

KONCZEK

Én téged nem akartalak bántani se akkor, se máskor, és most sem.

ANNA

Ez olyan, mint amikor a gyerek dühében összetöri a legkedvesebb játékát.
(*elgondolkozva*) Igaz, te nem összetörted, csak mást is csináltál belőle.
Gúnyból? Dühből?

KONCZEK

Az a gúny a rendszer ellen szól, nem a te gyönyörű versed ellen.

ANNA

Elhiszem. De mit szól ehhez Modigliani? Modi! Gyere be!

KONCZEK

(*most is fürtös vörös parókat húz a fejére, olyan, mint Modigliani*)

Itt vagyok. Én vagyok Modi.

ANNA

(*nevet*) No, hallod! Hát akkor nézzük. Igaz. Minden egyszerre van. Az esernyőt elhoztad? Éhes vagy?

KONCZEK-MODI

Igen. (*egy nagy vörös esernyő a hóna alatt*)

Itt van az esernyő.

ANNA

Pénzed persze megint nincs. Mit ettél ma?

KONCZEK-MODI

Nos, volt egy tubus olaj-tempera festékem. Azt.

ANNA

No, majd megebédelünk együtt.

KONCZEK-MODI

Leülünk? Van egy franc-od?

ANNA (*a pénzbedobás pad kinyílik a bedobott pénz nyomán*)

KONCZEK-MODI

Üljünk le. Az esernyő alatt majd elolvasod az új verseidet?

ANNA

Elolvasom.

(*A felhúzott esernyő alól gyanús ficánkolás hallatszik. Kis szünet. Az esernyőt felnyitják.*)

ANNA (*haját igazgatja*)

KONCZEK-MODI

Anna, képzelj, a zárt szobámba az ablakon valaki szálanként bedobált egy nagy csokor vörös rózsát.

ANNA

Nem voltál otthon. Neked vittem.

KONCZEK-MODI

De hogy tudtad olyan szépen egymás mellé dobálni őket?

ANNA *(mosolyog)*

(Pugacsova: Millió rózsaszál hangosan)

ÜGYÉSZ *(kukucskál, fejét csóválja)*

GUMILJOV *(be, válláról oroszlánbőr lóg, vállán óriási puska)*

ANNA *(csókot hint Modinak, az el) (Gumiljovhoz:)*

Hát megjöttél, fiam? Hányat lőttél ott, Afrikában?

GUMILJOV

Csak ezt az egyet. De ez jó nagy volt.

ANNA

Jól van. Nézd csak, közben ezeket a verseket írtam. *(átadja a papírokat)*

GUMILJOV *(elmélyülten, elismerően olvas)*

Anna, nem kétséges, hogy te nagy költő vagy.

NAGYEZSDA *(Egy lepedőbe csavart nőalak, mint kísértet, bebotlog a színre, le-föl jár. Végül lecsavarja magáról a lepedőt és felteríti száradni egy kihúzott drótra, kábelra.)*

Nem vagyok kísértet. Én Nagyezsda vagyok. Csak most éppen nagymosást csináltunk itt, a női munkásszálláson, és kimostuk a lányokkal az ágyneműt. A hálóingeket is, meg a bugyikat is. *(dudorászva teregeti a színes, vastag bugyikat)*

ÜGYÉSZ *(rádörren)*

Nagyezsda polgártársnő! Maga itt mit csinál? Maga nem is létezik!!!

NAGYEZSDA

Azt maga csak hiszi. Igenis, hogy vagyok. Én – Nagyezsda. Bee-eee! *(nyelvét nyújtja rá)*

KONCZEK *(bejön)*

NAGYEZSDA

Konczek úr, akar ön is örökéletű lenni?

KONCZEK

Drága kis Nagyezsda, hát persze! *(megöleli)*

ÜGYÉSZ *(odasetteng)*

Én is, én is!!

NAGYEZSDA

Maga – nem! *(jól fenéken rúgja)*

ÜGYÉSZ *(hasra esik)*

(A tüllfüggöny fel, az álom vége.)

NAGYEZSDA PIZSAMÁJA

V.

AHMATOVA és KONCZEK

ÜGYÉSZ (*nyújtózkodik*)

ANNA

Tudod, egyébként, ezek a szerepjátzások – érdekes dolgok. Most játszottad el Modiglianit, nekem ő nagyon jó barátom volt. Megirigyelted Modit?

KONCZEK (*fejét lehajtva*)

Lehet.

ANNA

Gondoltam. Jó másnak a bőrébe bújni. Ez igaz.

KONCZEK

És Nagyezsdáéba is.

ANNA

Nekem mondd?

KONCZEK

Anna, a te szerepjátzásaid bátorítottak.

ANNA

Gondolom. Jó volt nekem is más-más alakokba képzelni magam.

KONCZEK

Igen. Például a

(*elhangzanak Ahmatova szerepjátzó versei, Anna olvassa*)

CIFRA BŐRSZÍJÁVAL A FÉRJEM

*Cifra bőrszíjával a férjem
Alaposan eltángált,
Várlak éjszaka lámpafénnyel
Két szárnyra tárt ablaknál.
Hajnalodik. Kis füstgomolyag
Száll a kovácműhelynél.
Jaj nekem, siralmas fogolynak,
Hozzám megint nem jöttél.
Csak bánatot adhatok neked,
Keserű sorsot, talányt,
Az aranyszőkét szereted?
Vagy a vöröshajú lányt?*

*Jaj, nyögdelésem, hevületem,
Vágyam füledt búja nyom.
És gyengéd fények terülnek el
Felbontatlan ágyamon*

DALOCSKA

*Szerelemről dalolgotok
Fényes délelőtt,
Kiskertemben a laboda
Már magasra nőtt.
Kitépdeselem, eldobálom,
Megbocsát nekem,
A sövénynél a kislányom áll ott
Sír keservesen.
Iszonyú a jajgatása,
Nyűgös panasza,
Füledt, fojtó szagot áraszt
Rám a laboda.
Ily' gonosz az ajándékom,
Kő a kenyerelem,
Fölöttem csupán az égbolt,
S hangod van velem.
(1911)*

ANNA

Igen, ezek szerepek, vagy például az

ÉJJEL

*Kicsinyke tündöklő felhők között
Úgy jár a hold, akárha élő volna,
S a toronynál a zord órszem dühödt
Pillantást vet az óramutatóra.
A léha, hűtlen asszony hazamegy,
Elszánt és szigorú az arca éle,
A hű pedig rossz álomban remeg,
Kiolthatatlan rémületben élve.*

*De mi dolgom velük? Hét napja már,
Hogy engedelmet kértem a világtól,
Benn fülledt volt, kijöttem, este várt,
A kertben. Lírám pendül, hold világol.*

KONCZEK

Mondd, gondoltál már arra, hogy milyen érdekes, a színészt megtapsolják, ha hihetően eljátszik, mondjuk egy gonosz alakot?

ANNA

Például III. Richárdot, ugye? Mások meg azt mondják, azért olyan hű az alakítása, mert a gonosz, az ő, saját maga. Ez persze cinizmus, rosszakarat. És butaság.

ÜGYÉSZ (*pislog*)

KONCZEK

És a költő? Ő is gonosz, amikor a labodát tépdeseő, közönyös, gonosz asszonyt írja. Az ő?

ANNA

Tudod, az emberben minden megvan. Lehet ő a gonosz is, ha ez alakítás, ha játék. S éppen ez a nehéz, hogy hol a határ. Meddig álarc az álarc. Amíg a gonosz asszonyt játszom, ő vagyok. Amikor a szeretőjéért sóvárgó asszonyt, akkor ő. Mondom – játék.

KONCZEK

Én is így gondolom. De miért kell ez? Hiszen a költő maga dönti el, mit akar. Meg akarja mutatni azt, amit csak más alakban mutathat meg, és ez neki jó? Rejtőzve?

ANNA

Hát persze, hiszen tudod.

KONCZEK

Miért kell rejtőzni?

ANNA

Mert jó.

KONCZEK

És védekezés. Titkolás.

ANNA

Nyilván. Jó a titok.

KONCZEK

A közös titok?

ANNA

Az leggyakrabban a bűn. A közös bűn.

KONCZEK

Vagy a szerelem?

ANNA

A szerelem soha nem bűn. A tiltott, és titkolni való szerelem sem bűn. Jó. Édes. A bűn édes gyönyör, a szerelem édes bűne. Gyönyörűség. Nem szabad büntetni.

(elmennek)

TÁBORNOK

Ügyész elvtárs, Nyem-Írovics Óbudovics hadosztályparancsnok elvtárs jelentkezett.

ÜGYÉSZ

Kísérje be!

(közben fel-alá járkál)

Meg ez az Ahmedova is – a nyomorult tatár – és a Cvetájeva, ... most hallok róla először... és az emberre mindig ragad valami...

(pelyheket szedeget a talárjáról és kecses mozdulattal elfújja őket a tenyeréről)

TEREMŐR

Ügyész elvtárs, itt van Nem-Írovics elvtárs...

NEMÍROVICS

(belép) Váse prevoszohogyityeljsztvo...

ÜGYÉSZ

Mi??? Azt a Forradalom eltörölte, maga analfabéta. A felség a cár volt.

NEMÍROVICS

Ja? Izé... glubokó uvazsájemüj továriscs, ügyész elvtárs, parancsom van az ön letartóztatására. Tudja, a Sztálin Titkárság...

ÜGYÉSZ

Jól tudom... no igen, így megy ez... no, menjünk.

(két kezét bilincs alá nyújtja) Menjünk. *(fapofával)*

NEMÍROVICS

Mert tudja, a Hitler elvtársék jelentették, hogy ön álnéven befurakodott Sztálin elvtárs közelébe, és hát...

ÜGYÉSZ

No! Gratulálok. Mehetünk végre?

NEMÍROVICS *(barátilag megfogja az ügyész könyökét, és suttogva:)*

... tudja, az a Szondíjevics, vagy ki, a cenzúra kijátszásával kiadott egy könyvet, melynek ön a szerzője.

ÜGYÉSZ

...hát igen... No, megyünk már? Izé, mondja, azzal a Hamarksfjord

Fódeákoviccsal mi van?

NEMÍROVICS

Az kérem, izé... az jól van. Most éppen nyaral.

ÜGYÉSZ

No, ide figyeljen Óbudovics elvtárs...

NEMÍROVICS

Budovics-Óbudovics-Gyimesovics, engedelmeivel...

ÜGYÉSZ

Mindegy... szóval... maguk itt a Lubjankán amúgy jól vannak?

NEMÍROVICS

Hát, mondhatni... Most egynapos eltávot kaptam – közvetlenül Kunbéla-Rubeola elvtárs mellett vagyok elszállásolva egy jó kis cellában, de az eltávot azért kapom, hogy önt kísérgessem, Csekovics elvtárs.

ÜGYÉSZ

...és nincs nagyon hideg ott az ön szállásán?

NEMÍROVICS

Hát, ami azt illeti... a Nappali Sötétség az megteszi azért a magáét... Tudja, az a Köszler, vagy Doppler, vagy mi, a hazudós azt írja, hogy fázott, ezért a kukucskán kikopogott a csekista elvtársnak, hogy adjon be neki még egy takarót.

ÜGYÉSZ

És kapott?

NEMÍROVICS

Az ám... A pofájába egy jó csizmásat... ahogyan Sztálin elvtárs tanítja, ugye... tudja, amikor csizmával berúgta a nagy velencei tükröt, hogy az egy burzsoá izé, nem kell az nekünk, elvtársak...

ÜGYÉSZ

Hát, akkor mért írja ez a Doppler vagy Koszler?

NEMÍROVICS

Az nem is volt a Lubjankán... aztán becsapja itt a világot a jószívű csekistával, aki pótpokrócot nyújt be neki a cellájába...

ÜGYÉSZ

Egyébként úgy hallom, hogy ez az izé is magyar. Ez a Koszler.

NEMÍROVICS

Na ja, hiszen mindenki magyar... tán még Sztálin elvtárs is.

ÜGYÉSZ

...No, ne... Azt Rakosovics elvtársnak hívják... Matvej Joszifovics Rakosovics, ha nem tévedek.

NEMÍROVICS

Kérem, tévedni tetszik. Rákosovics elvtárs csak később lesz... most még Sztálinovicsnak hívják...

ÜGYÉSZ

Ja? No, megyünk már végre? *(emelgeti bilincselte kezét)*

Hogy ezek a Jozsifovicsok... mindig összekeveri őket az ember.

NEMÍROVICS

De azért még megvagyunk. Már ez így van...

ÜGYÉSZ

...még, még, érti? Még így van... mármint MI...

Egyébként az az Ahmatova... az is...

NEMÍROVICS

No nem, az a Cvetájeva elvtársnő volt... Az Anna Ahmatova barátnője... Anna igazából Gorenko volt – orosz, vagy tán ukrán? – és azt írta Cvetájevának, hogy mi együtt megyünk sokezekkel az úton.

ÜGYÉSZ

Hát, ez azért szép,... de mi felé megyünk, Nyemirovics elvtárs?

NEMÍROVICS

Hát, ez az...

ÜGYÉSZ

A boldog jövő felé, mi?

NEMÍROVICS

...bizonyára...

ÜGYÉSZ

No, menjünk, kedves Nyetirovics-Óbudovics elvtárs...! Azt hiszem, a Kunbélajevics-Rubeolovics elvtárs megürült celláját fogja kapni. ...

Vele meg mi lett?

NEMÍROVICS

Elhúnyt. Rubeolával...

ÜGYÉSZ

Ja, az a vörös-kiütés, ugye...

NEMÍROVICS

Hát, igen. De, tudja, ügyész elvtárs, mi azért csak megvagyunk...

ÜGYÉSZ

...Ja, meg vagyunk... Jól megvagyunk, meg VAGYUNK mi... izé... remélem, az angyalokat már felkészítették a fogadásomra.

NEMÍROVICS

...Ez csak természetes... Koncsek elvtárs... És Nagyezsda Sujszkaja lesz a fő előénekes... az ám... A Szuhodubova.

ÜGYÉSZ

Ez jó. Legalább kijut valami az embernek...

Mondanak olyasmit is, hogy a művész, olyan, mint a MŰ VÉSZ... azok mindig bekavarnak... idefigyelj, Gyimesovics elvtárs... Azért mi is bekavartunk már néhányszor...

NEMÍROVICS

...el kell ismernem...

Ugye, a művészember azért kavar be, hogy jobb legyen a dolog...

ÜGYÉSZ

Hát, persze...a kávé is jól bekavarjuk, hogy édes legyen...

NEMÍROVICS

No-no, azt megkavarjuk.

ÜGYÉSZ

Tudod, Jóska elvtárs, néha a művészember nem megkavarja, hanem felkavarja, ugye, a dolgokat...

NEMÍROVICS

Az csak akkor baj, ha zaccos, ugye, a kávé, ha zaccos...

ÜGYÉSZ

No, igen, ezek a kávéfőzők, ezek a gépek... Mi meg egyre kevesebbek vagyunk.

NEMÍROVICS

Ne félj, leszünk mi többen... és együtt megyünk, mint AhmaTOVA... tova... a szép jövőbe... mert a dolgok előbb-utóbb csak kibukkannak, kibuggyannak, ugye... és – a fene egye meg – néha a művészeknek kell eljátszanunk még az ellenségeiket is.

ÜGYÉSZ

...Hát, a moziban... egy jól eljátszott ellenség, az le van játszva... ha jól kibuggyanik a bugyi...

NEMÍROVICS

Erről jut eszembe, a Nágya elvtársnő bányatelepi barakk-lakásán volt 17 bugyogó... erről készült jegyzőkönyv is. Megmutassam?

ÜGYÉSZ

Jó, de most csak röviden... hiszen már láttam.

Már várnak minket...

NEMÍROVICS

...Szóval, a 17 bugyogóból 14 volt rózsaszínű... és egy szárítókötélen, kábelen lógtak, plusz két kék, meg egy sárga is... Nágya azt mondta, hogy az ő bugyogói. Rózsacsokor helyett szokta kapni őket...

ÜGYÉSZ

No, ebből ennyit... És még?

NEMÍROVICS

Hát, semmi.

ÜGYÉSZ

No, jól van, Laci elvtárs... Hát, mehetünk?

Jóska elvtárs... csak szép lassan... a többiek után, ha majd felállnak, és mennek a színház kijárata felé, hogy együtt menjünk velük... Anna után... mint

Ahmatova... de, ugye, előtte még tapsolnak is? Hát,... remélem... vagy legalábbis elgondolkoznak...

NEMÍROVICS

Ki tudja?

(Közben Anna és Marina előre jön, szünet.)

NAGYEZSA PIZSAMÁJA
VI.

(A két nő elindul a kijárat felé, hívják a közönséget is.)

(A közönség távozik. Széknyikorgás, köhögés. Anna és Marina – ifjú szépségében – rózsaszálakat osztogat az elmenőknek. Egy-egy férfi és nő meg is öleli őket.)

(Újra kivetítve Anna mosolygó képe.)

ESETLEG

Auschwitzba menő tehervagonok képe a háttérben

ESETLEG

az ELŐJELENET, dans macabre-ja

*(Kigyózó sor újra, de most azt éneklük, hogy Hegyek között, völgyek között
zakatol a vonat, én a legszebb lányok közül téged választalak.
És meghajolnak.)*

VÉGE